

PASTÝŘ

FARNOSTI
SVATÝCH VOJTĚCHA
A CECÍLIE VE SLAVICÍNĚ

Ročník 29

Číslo 4

31. 3. 2024

CENOU ZA NAŠI ZÁCHRANU JE LÁSKA AŽ K BOLESTI KŘÍŽE

Drazí přátelé,
prožíváme velikou radost ve svých srdcích, protože Ten, který byl mrtev, září plností života. Po dlouhé postní přípravě je to pro nás okamžik oslavy, i když Velikonoce jsou hodně krátké a možná si to ani v plnosti nestačíme uvědomit. Kolem nás se budí příroda, a to nás láká pracovat venku na svých zahradách, anebo možná jenom relaxovat někde na terase restaurace nebo u grilu. Právě i v této skutečnosti můžeme prožívat dary Vzkříšeného. Jak? Pojďme se nad tím chvíli zamyslet.

Prvním darem je dar života. On porazil smrt, která se stala pro člověka prokletím. Byla ovocem hříchu a neposlušnosti. Ježíš přináší život. Nejenom v tom smyslu směřování do věčnosti, ale život, který už tu na zemi můžeme naplnit hojností. Pokud ho budeme prožívat naplno a smysluplně, přinese nám radost a spokojenost. Máme samozřejmě cíl, a to je jednou být s naším Pánem tam, kde nás on slavně předešel. Nenechme si vzít radost ze života. Víím, doléhají na nás tíhy a problémy každého dne. Společenská situace také není optimistická a pořád zuří neutichající války. To nás však nesmí vnitřně ničit, protože Bůh zvítězil, a to jednou a provždy.

Druhým darem je společenství. Ježíš vytváří novou jednotu a vnáší mezi apoštoly ducha společenství. Vstupuje do shromáždění ve večeradle, přistupuje k poutníkům do Emauz a mění pohled od já směrem k ty. Jak je právě teď důležité žít pro druhého. Mnohé rodinné a přátelské vazby

jsou narušené sobectvím a někdy okolnostmi, které nečekaně protnou život. Člověk upadá do individualismu a někdy se uzavírá do virtuální reality, která je mnohdy klamem. Toužit po společenství s jiným je lékem. Proto i v tyto dny, když nás teplé slunce láká ven, je možné vytvořit přátelské vazby a zažít blízkost druhé osoby, a také být darem pro někoho.

Třetím darem je dar odpuštění. Apoštolové dostávají milost odpouštění hříchů. Je to moment vrcholu milosrdenství. Vidím v této události mnohem víc, jako jen svátostný dar smíření. Jde totiž také o naplnění touhy Tomáše a v něm o naplnění touhy nás všech. Člověk potřebuje slyšet, že to s ním není až tak zlé. To ho tak nějak nakopne, bez falešných frází. Cítit, že jsem všechno nepokazil a mít vyhlídku nových začátků, to jsou opravdové

Velikonoce. Staré umírá a nastává okamžik pro nové dobrodružství. Bůh mě miluje a obmyl mě krví z kříže, přitáhl mě k sobě, a to očistí moje srdce a dělá ho schopným nové lásky. V ohni velikonoční vigilie jsme spálili staré věci, požehnali nové světlo a ono zazářilo do temnot, věřím, že i prozářilo naše životy. Drazí moji, ze srdce vám přeju požehnané Velikonoce a hodně sil pro nové začátky. Ať vítěz Kristus pronikne vaše životy svými dary. Nezapomeňte, že i v těch nejběžnějších věcech a činnostech můžeme slavit milost Velikonoc.

o. Marian

www.faslavicin.cz

KONTRASTNÍ OBRAZY

První obraz: Ježíš ukřižovaný. Druhý obraz: Ježíš vzkříšený. Tyto dva obrazy nejsou rovnocenné. Zatímco první obraz je konkrétní, druhý vychází z hluboké víry křesťana.

Velikonočně změněný svět je protikladný – kříž se stal symbolem v našem světě, v němž nadále panuje nenávisť, vykořisťování, boj o moc, vraždy, bolest, nemoc, strach... A vzkříšení? Ano, je tu naděje, jsou tu nové začátky. Jistěže i v běžném životě se občas setkáváme i s radostným "vzkříšením". Je ale poměr křížů, radosti a naděje v rovnováze? Triumfální vítězství vzkříšení se přece nekoná veřejně...

Svým protivníkům se Ježíš nezjevil jako vzkříšený. Ani jeden text nehovoří o jeho triumfální konfrontaci se zahanbenými nepřáteli nebo katy. Místo toho se dovídáme o tom, že se Ježíš setkal se svými učedníky a učednicemi. Co je na těchto setkáních nápadné? Je z nich patrné váhání, nejistota a pochybnosti. Velikonoční evangelia hovoří o tom, že se jeho učedníci museli učit nově ho vidět

a poznávat (jako například Marie Magdaléna), nebo o dlouhé cestě, kdy se jim postupně otevírají oči (učedníci jdoucí do Emauz).

Pro učedníky a učednice platilo, že se nesmí spokojit s vnějším pohledem, nesmí zůstat stát před navenek přemoženým Ježíšem na kříži, ale musí si osvojit Boží perspektivu. Ježíš žije. Ježíšova hanebná smrt na kříži, ani bezpočet křížů na světě nemohou Bohu zabránit dovést svůj záměr se světem a lidmi do cíle. Učedníci na této cestě zažijí své definitivní obrácení. Obratťe se! Doslova: Změňte své smýšlení! A věřte evangelium! Více přemýšlejte o Bohu, očekávejte víc než to, co je očividné! A jiné, než očekáváte!

K velikonoční víře nelze dospět vůlí. Stejně jako pro učedníky a učednice, i pro nás zůstává víra darem a setkáním. Společně s Ježíšem se můžeme odevzdat Bohu, vykročit k setkání se Vzkříšeným: "Rabbuni! Pane můj a Bože můj!"

Viliam Judák Postní a velikonoční zamyšlení

Ježíšův "šalom" není náš český "klídek"

Když po Velikonocích přišel vzkříšený Ježíš mezi vyděšené apoštoly, přinesl jim několik zásadních darů.

ŠALOM

Ježíš se postavil uprostřed nich a řekl: "Pokoj vám!" Prvním z jeho darů je pokoj, hebrejsky "šalom". Ježíšův pokoj není ten klid a mír, ani dát si nohy na stůl a mít "klídek". Hebrejský kořen slova šalom značí "plnost, celistvost". Ježíš učedníkům přináší plnost všeho, což lze vyjádřit i slovem "spása". Jenže spása není v první řadě to, co nás eventuálně čeká na konci života, nýbrž to, co naplňuje smyslem můj život již dnes a třeba i zítra. Ježíš učedníkům tedy říká: "Přináším vám plnost všeho, po čem vaše srdce touží, už nemusíme hledat nic jiného."

RADOST

Druhým Ježíšovým velikonočním darem je radost. "Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána." Skutečná radost není to, že se od srdce zasměju vtipu (i když i to je důležité), nebo že jsme dali gól Kanadánům (i když i to je hezké). Skutečná radost je vědomí, že jsem milován, že nejsem sám, že můj život má smysl a že někdo spěje. Skutečná radost je zakotvením v Bohu, díky kterému mohu s odstupem hodnotit věci tohoto světa. Skutečná radost není popřením bolesti a utrpení, nýbrž je jejich druhou stranou.

KONEC ŽIVOTNÍ PRÁZDNOTĚ

Další Ježíšova slova jsou "jako mne poslal Otec, tak já posílám vás". Ježíšovým dalším velikonočním darem je poslání, smysl života. Učedníci již vědí, čím svůj život naplnit, proč budou zítra ráno vstávat, a proto s těšením dnes večer uléhat. Je konec životní prázdnotě a nesmyslné honbě za věcmi, které nemají žádnou cenu.

Ježíšovy velikonoční dary ukazují cestu k tomu, jak se stát člověkem podle Božího obrazu.

Ladislav Heryán Exotem na této zemi

Nebojte se!

Kristova moc je větší než veškeré zlo.

Kristus po svém zmrtvýchvstání řekl apoštolům a ženám: „Nebojte se!“

Tato slova potřebujeme dnes možná víc než kdy jindy.

Je nutné, aby zesílila jistota, že existuje ten, kdo drží v rukou osudy tohoto pomíjivého světa, kdo má v rukou klíče od smrti a podsvětí, kdo je alfou i omegou.

A tento někdo je Láska...
Jen on se může plně zaručit za slova „Nebojte se!“

Jan Pavel II.

UKŘIŽOVANÝ VSTAL Z MRTVÝCH!

Tato zpráva zaplaší všechny otázky a nejistoty, váhání a obavy.

Zmrtvýchvstalý Ježíš nám dává jistotu,
že dobro ustavičně vítězí nad zlem,
že život trvale vítězí nad smrtí
a že naším údělem není sestupovat
stále níž a níž, ze smutku do smutku.
Naopak, naším cílem je vystupovat do výše.
Vzkříšení potvrzuje, že Ježíš má pravdu,
když nám slibuje život přesahující smrt
a odpuštění přesahující hříchy.

papež František

Pokojné a požehnané Velikonoce!

Velikonoce nám dávají dost světla, abychom putovali i údolím stínů plni síly, důvěry a odvahy.

Jitřní perspektiva

Ráno jsem se probudil s pocitem, jako bych celou noc skládal uhlí. Měl jsem příšerný sen. Hlavou se mi honily myšlenky bez jakékoli návaznosti. Postavíš si dům, ale než se v něm stačíš zabydlet, vezme ti ho voda. Děláš dobrou práci, která tě baví, ale vaše firma zkrachuje. Spoříš si peníze, ale banku vytunelují. Uzdravíš se z nemoci, ale vzápětí tě začne bolet něco jiného. Znáš řešení problému, ale nikdo tě neposlechne. Najdeš si přítele, který ti rozumí, ale on ti umře.

Lidský život není nic jistého. Samá faleš a trápení. Člověk se bez odpočinku honí za větrem. Bylo mi smutno.

Vstal jsem, protřel si oči a přišoural se k oknu. Rozhrnul závěs a podíval se ven. Srdce mi radostí poskočilo, byla tam. Ta mě nikdy nezklamala. Je tam prostě pokaždé, ať se dívám nebo ne, ať ji ignoruji nebo o ní přemýšlím.

Jitřními barvami si své nové ráno kreslila obloha. Děkuji ti, Bože, za oblohu, vypráví mi o tobě. Každý den se vybarví trochu jinak, ale přesto je stále stejná. Žádný lupič z ní nemůže ukrást ani slunce, ani hvězdy, ani mraky. I kdyby se spikli všichni zlovolníci světa, ani o píď nevychýlí slunci jeho cestu. Někdy se obloha mračí jako přísný hlídač, jindy se usmívá jako maminka nad postýlkou svých dětí. Nebesa vypravují o Boží slávě. I když jsi přísný, stále nás miluješ. Jsi naše jistota, nic sebou neotřese. Stále stejný a pevný. Moudrý hospodář plný milosrdenství.

Měl jsem krásné ráno. S nadějí očekávám Hospodina, vždyť kdo by chtěl odmítnout jeho milost?

*Pavel Bosman
Co napsal anděl do hlášení*

NADĚJE DO BUDOUCNOSTI

Na jaře se příroda probouzí k životu. Ještě na zemi leží sníh, ale nic nebrání sněženkám, aby své květy vystavily slunečním paprskům. Holé větve ovocných stromů vypadají jako bez života, ale i ty se za pár dní zazelenají a rozkvetou. Čtyři roční období připomínají lidský život. Jaro je symbolem mládí a nového života. Léto je nádherné, nejen v přírodě, ale i v lidském životě, kdy mladí lidé zakládají rodiny a přináší ovoce své práce. Podzim je také krásný, ale květiny už odkvétají, listí opadá a objevují se první mrazíky. Podzim lidského života se nese ve znamení stárnutí. Zima je symbolem smrti. Lidé se smrti bojí a dělají všechno proto, aby ji alespoň oddálili. Ve chvíli fyzické smrti však nepřestaneme existovat. Bůh si nepřeje, aby našim věčným údělem bylo oddělení od něho v trápení. Pro naši záchranu poslal svého Syna, Pána Ježíše Krista. Když uvěříme Ježíši a budeme jej následovat, On nás převede ze smrti do věčného života.

čerpáno z BTM

KÁZÁNÍ NA POŠTĚ

Kdyby se mě někdo ptal, jakou charakteristickou špatnou vlastností se naši spoluobčané vyznačují, dlouho bych neváhal. Podle mých výzkumů a zkušeností je to závist. Mnozí lidé si myslí, že závidět znamená přát si to, co mají ti druzí. Ale toužit po krásném autu, jako má soused, či po krásné slečně, jakou má bratr, to ještě není žádná plnotučná závist. Abyste se mohli vyzpovídat z opravdu ukázkového těžkého hříchu závisť, musíte na to jít jinak. Především je třeba ne toužit po tom, co pěkného mají druzí, ale hlavně jim to nepřát. Touha po luxusní sousedově chatě není zdaleka tak hříšná jako přání, aby mu lehla popelem. Od

takového "dobrého přání" je totiž už jen slepičí krok k tomu, aby člověk trochu pomohl jeho uskutečnění. A v tom je teprve to pravé nebezpečí. Závist totiž nepochází z velikosti toho, co má ten druhý, ale z malosti vlastního srdce.

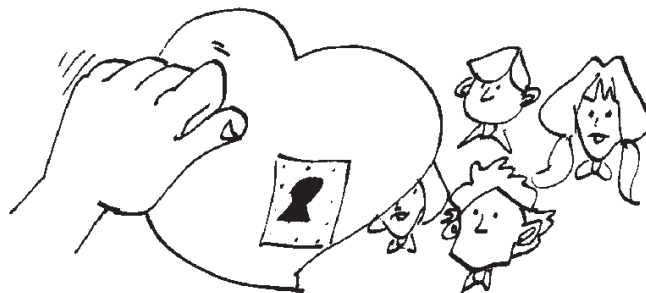
Budu tedy vyprávět půvabný příběh o jednom velkorysém srdci a několika žlučovitých závistnících. Ale nečekejte žádnou mravoučnou pointu. Hlavní postavou našeho příběhu je břevnovský arcipát Anastáz Opasek. Většina národa toho báječného starého pána znala a věděla o jeho osudech z minulých let. Po nejrůznějších útrapách v internaci, vězení a podobně nakonec odešel do nucené emigrace. Už se zdálo vzhledem k jeho věku vysoce nepravděpodobné, že by se snad ještě někdy mohl vrátit domů, ale Pán Bůh své věrně miluje a pohne kvůli nim nebem i zemí. Tak se stalo, že vysoce nepravděpodobné se uskutečnilo: po roce 1989 se mohl pan arcipát vrátit na Břevnov, který obnovoval s nekonečnou obětavostí. Bylo třeba nejen milionů, lásky k vlasti a církvi, ale doslova každé koruny. Bratr Anastáz byl skvělým žebrákem. Vydával se do zahraničí, kde působil, aby v poněkud ošuntělém kabátě přiměl bohaté k tomu, že se rozdělí a něco tu a tam darovali pro obnovu Břevnovského kláštera.

S radostí si tedy doma převzal obsílku, ve které stálo, že dostane odškodné za léta prožitá v kriminále. Nebylo to moc, vzhledem k onomu utrpení, ale malý příspěvek na provoz kláštera přišel vhod. I vydal se jednoho dne na poštu, aby tam zmíněný obnos převzal. Všichni věděli, že za ty peníze rozhodně sám nepojede na Kanárské ostrovy, ale že pro bratry přinese docela vítaný příspěvek. Pro jistotu, protože pan arcipát už dovršil vysoký věk, poslali bratři za ním jednoho mnicha, aby pana arcipata zdálí doprovázel a chránil. Odtud tedy zachované svědectví.

Na břevnovské poště byla dosti velká fronta, stáli v ní ono dopoledne většinou důchodci přicházející si vyzvednout rentu. Pan arcipát se postavil do řady a trpělivě čekal. Když přistoupil k přepážce, odevzdal poukázku na příjem peněz. Úřednice na něj s podivem pohlédla ne pro výši částky, ale kvůli hábitu, který měl na sobě, a začala "na dřevo" sázet tisícovky. Bylo jich deset, dvacet, třicet, až se dostala k číslu osmdesát. Lidé ve frontě za Anastázovými zády natahovali krky, a když byla transakce ukončena, ozvalo se v řadě šumění. Pan arcipát si část tisícovek nacpal do levé kapsy, část do pravé, zbytek do náprsní kapsy pod hábitem. S úklonou úřednici poděkoval, vytáhl jednu z tisícovek a pravil: "To je pro vás, madam...", a strčil bankovku za přepážku. Napětí dostupilo vrcholu. Snad někteří z přihlížejících v skrytu začali doufat, že laskavý stařík obdaruje i je samotné, byť jeho osud by s ním zajisté neměnili. Pan arcipát se otočil k zástupu a uskutečnil nejkratší a nejučinnější kázání svého života, aspoň já to tak cítím. S lišáckým úsměvem laskavě oslovil přítomné: "Také si jdete pro důchod?"

Věřte, že v tu chvíli prasklo několik žlučnicků. Pohnout lidmi je dnes opravdu umění.

*Milan Badal Rozcičky
před usnutím*

Pán se rozhodl, že kvůli nám půjde napřed naší cestou.

sv. Augustin

Proč hledáte živého mezi mrtvými, není zde, byl vzkříšen

Celou postní dobu jsme se připravovali na Velikonoce, na slavnost Vzkříšení Páně. Při křížových cestách a modlitbách jsme rozjímalí nad bolestmi a umučením Ježíše Krista, které jsme často spojovali i s naším utrpením a bolestmi, ztrátami blízkých, ale mnohdy také s našimi vlastními pády, svými strachy, hříchy a zradami. Rozjímalí jsme nad tím, jak veliká byla cena naší spásy, kterou Ježíš zaplatil.

Na Květnou neděli vstupujeme do Svatého týdne. Květná neděle nám připomíná slavný vjezd Ježíše Krista do Jeruzaléma. Ježíš přijíždí na oslátku a zástupy ho vítají a povolávají mu slávu. Nejsou to žádní dvořané, služebníci a mocní, kteří by ho přišli uvítat. Ježíš je přijímán a vítán obyčejnými a skromnými lidmi, kteří v Ježíši spatřují něco více, mají smysl pro víru, která jim říká: „Toto je Spasitel, náš Zachránce“. Také my chceme být mezi těmi, kdo Ježíše vítají a mávají mu posvěcenými jívoými ratolestmi. Ježíš vstupuje do Svatého města ne proto, aby přijal pocty vyhrazené pozemským králům. Ježíš přichází, aby pro naši spásu dal svůj život, aby byl bičován, aby byl vysmíván a přijal trnovou korunu, s křížem vyšel až na Kalvárii a tam byl ukřižován. Ježíš platí velkou cenu, z lásky dává svůj život.

Na Zelený čtvrtek vstupujeme do velikonočního třídní, kdy opětovně při mši svaté na památku Večeře Páně prožijeme to, co se stalo při Poslední večeři. Onoho večera Kristus svým učedníkům zanechal odkaz své lásky v Eucharistii, ale ne jako vzpomínku, ale jako památku a trvalé zpřítomnění. Pokaždé, když se slaví Eucharistie, znovu se obnovuje toto tajemství vykoupení. Je to večer, v němž nás Ježíš žádá, abychom se milovali navzájem a sloužili jedni druhým, tak jak to učinil on, když umyl nohy učedníkům. Po večeři odchází s učedníky do Getsemanské zahrady a tam prožívá úzkost, padá na něj tíha hříchů všeho lidstva, vidí zradu jeho učedníka, prožívá opuštěnost. Prožívá bolest nad tím, že pro mnohé bude tato oběť marná, protože ji nepřijmou.

Velký pátek je dnem pokání, postu a modlitby. Ježíš, Boží Syn během svého veřejného působení rozdával život, uzdravoval, osvobozoval, odpouštěl a křísil k životu. Nyní, právě v hodinu nejvyšší oběti na kříži, dokonává dílo, které mu Otec svěřil, vstupuje do propasti lidského utrpení, vstupuje do neštěstí tohoto světa, aby je vykoupil a přetvořil. Aby tak každého z nás vysvobodil z moci temnoty hříchu, pýchy, odporu a vzdorování Boží lásce. Něco takového může učinit jen Boží láska. Bůh nás tak miloval, že dává svého jediného Syna, aby nás osvobodil z otroctví hříchu, a dal nám nový život. Jak říká apoštol Petr: „Jeho ranami jsme byli uzdraveni“ (1Pt 2,24), jeho smrtí jsme byli obnoveni.

Bílá sobota je dnem ticha, nad celou zemi se snáší veliké ticho. Prožíváme je v pláči a malomyslnosti prvních učedníků,

kteří šokovala Ježíšova potupná smrt. Zatímco Slovo mlčí a Život leží v hrobě, a ti, kdo v něj doufali, jsou vystaveni zkoušce a cítí se jako sirotci, kteří ztratili naději a možná ztratili také Boha.

Ukřižovaný vstal z mrtvých! Evangelista Lukáš píše: „Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly ženy k hrobu s vonnými mastmi, které připravily. Nalezly kámen od hrobu odvalený. Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu a řekli jim: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen.“ (Lk24,1-6a). Hrob je prázdný, Ukřižovaný vstal z mrtvých! Zvěst o vzkříšení není odpovědí na detektivní otázku, co se stalo s Ježíšovou mrtvolou. Ježíšovo vítězství nad smrtí je především výzvou k proměně našeho života, je výzvou, abychom povstali z hrobu našeho sobectví k novému radostnému opravdovému životu s Ježíšem. Tato radostná zvěst zaplašuje všechny otázky a nejistoty, váhání a obavy. Zmrtvýchvstalý nám dává jistotu, že dobro ustavičně vítězí nad zlem, že život vítězí nad smrtí. Křesťané v tajemství Velikonoc rozpoznávají opravdové jaro, že život je silnější než smrt. Tak jako na jaře se všechno probouzí k novému životu, tak také strnulost hrobu je proměněna v kvetoucí zahradu. Pouta, která brání našemu životu, se rozvazují. Skrze vzkříšení objevujeme ve svém těle a v duši nový život. Cesta vzkříšení, po níž budeme kráčet 50 dnů velikonoční doby, je cestou rostoucího života, svobody a radosti. Oslavujeme přijetí nové svobody člověka. Při této oslavě bychom se měli stále více setkávat s možnostmi, které nám Bůh dává. Jít cestou vzkříšení znamená osvobodit se od všeho, co nám zabraňuje naplno žít a vydat se na cestu svobody a začít opravdový život s Ježíšem. Zdravíme se pozdravem: „Kristus vstal z mrtvých!“ A odpověď je:

„A vpravdě my s ním!“ A tuto radostnou událost bychom si neměli nechat jen pro sebe, ale hlásat tuto radostnou zvěst všem lidem. My máme jednu písničku, ve které zpíváme: „Kristus žije, řekni všem, řekni to všem, pro ně Ježíš umíral, řekni všem, že z mrtvých vstal. Aleluja!“ To je ta radostná zvěst evangelia, že: „Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3,16). Bůh opravdu miluje každého člověka a touží, aby všichni byli spaseni, zaleží na nás, zda tuto spásu přijmeme.

Přeji všem požehnané a láskyplné Velikonoce.

Ludmila D.

Co nevytvoříte v čase, který vám je vyměřen, za vás již nikdo nevykoná.

J. A. Komenský

POSTNÍ DOBA V NAŠÍ FARNOSTI

Postní duchovní obnova
s P. Davidem Bartochowskym
17.2.2024

Křížová cesta do Nevšové 18.2.2024

Postní rozjímání s hudebním uskupením FÚKNETO 10.3. 2024

Postní výzdoba

V životě přicházejí situace, ve kterých upadáme do beznaděje a zoufalství...
Přesto každý z nás může stále znovu začínat s nadějí.
Nadějí, kterou nám přináší poselství Velikonoc: že Ježíš Kristus žije – vstal z mrtvých! Bůh ho vzkřísil!
Potupná smrt na kříži nebyla posledním slovem.

Poselství k 1. světovému dni dětí (25. - 26. května 2024)

Milé holky a milí kluci,

blíží se váš první světový den, který se bude konat v Římě 25. a 26. května. Proto vám posílám toto poselství a jsem rád, že ho můžete přijmout, děkuji všem, kdo vám ho zprostředkují.

Především se obracím na *každého* osobně, na tebe, drahé děvče, drahý chlapče, protože "jsi vzácný" v Božích očích (Iz 43, 4), jak nás učí Bible a jak to mnohokrát ukázal Ježíš. Zároveň posílám toto poselství *všem*, protože jste všichni důležití a protože *společně*, blízcí i vzdálení, projevujete touhu každého z nás růst a obnovovat se. Připomínáte nám, že jsme všichni dětmi, bratry a sestrami, a že nikdo nemůže existovat bez toho, že by ho někdo přivedl na svět, ani růst, aniž by měl bližní, které může milovat a od nich přijímat lásku (srov. Encyklika *Fratelli tutti*, 95).

A tak vy, holky a kluci, jste radostí pro vaše rodiče a vaše rodiny a také pro lidstvo a církev, v níž jsme každý článkem dlouhého řetězu, který jde z minulosti do budoucnosti a pokrývá celou zemi. Proto vám doporučuji, abyste vždy pozorně poslouchali vyprávění dospělých – vašich maminek, tátů, prarodičů a praprarodičů! A zároveň nezapomínali na ty z vás, ještě tak mladé, kteří se již potýkají s nemocemi a těžkostmi, v nemocnici nebo doma, na ty, kteří jsou obětí války a násilí, na ty, kteří trpí hladem a žízní, na ty, kteří žijí na ulici, na ty, kteří jsou nuceni být vojáky nebo utíkají jako uprchlíci, odloučení od svých rodičů, na ty, kteří nemohou chodit do školy, na ty, kteří jsou obětí zločineckých gangů, drog nebo jiných forem otroctví a zneužívání. Zkrátka všechny děti, kterým je dětství i v této době krutě ukradeno. Naslouchejte jim, vlastně naslouchejme jim, protože ve svém utrpení k nám promlouvají o skutečnosti, očima očištěnými slzami a s houževnatou touhou po dobru, která se objevuje v srdci těch, kdo skutečně viděli, jak ošklivé je zlo.

Moji malí přátelé, abychom obnovili sebe i svět, nestačí, abychom byli spolu mezi sebou. Je třeba být sjednoceni s Ježíšem. Od něho dostáváme velikou odvahu, on je vždy nablízku, jeho Duch nás předchází a doprovází na cestách světa. Ježíš nám říká: "Hle – všechno tvořím nové!" (Zj 21, 5). To je verš, který jsem vám vybral jako ústřední téma 1. světového dne dětí. Tato slova nás vyzývají, abychom se stali obratnými jako děti, které chápou novoty, jež v nás a kolem nás probouzí Duch Svatý. S Ježíšem můžeme snít o novém lidství a usilovat o společnost, která bude bratrštější a pozornější k našemu společnému domovu. Začněme od jednoduchých věcí, jako například pozdravit, požádat o dovolení, omluvit se nebo poděkovat. Svět se proměňuje především skrze malé věci, nestydme se dělat jen malé kroky. Naše nepatrnost nám naopak připomíná, že jsme křehcí a potřebujeme jedni druhé, jako údy jednoho těla (srov. Řím 12, 5; 1 Kor 12, 26).

A je toho ještě víc, drahé děti, člověk vlastně ani nemůže být šťastný sám, protože radost roste do té míry, do jaké ji sdílíme. Přichází s vděčností za dary, které jsme dostali a o které se na oplátku dělíme s ostatními. Když si to, co jsme dostali, necháváme jen pro sebe, nebo dokonce děláme scény, abychom dostali ten či onen dárek, zapomínáme, že

největším darem jsme my sami, jedni pro druhé. Jsme "Božím darem". Ostatní dary jsou potřebné, to ano, ale jen proto, abychom byli spolu. Pokud je k tomu nepoužijeme, budeme stále nespokojeni a nikdy nebudeme mít dost.

Ale když jsou lidé spolu, je všechno úplně jiné! Pomyslete na své přátele – jak je hezké být s nimi doma, ve škole, ve farnosti, v oratoři, všude... hrát si, zpívat, objevovat nové věci, bavit se, všichni společně, nenechat nikoho stranou. Přátelství je nádherná věc a roste jen tím, že se sdílíme, odpouštíme si, trpělivě, kreativně, s fantazií, beze strachu a bez předsudků.

A nyní vám chci svěřit jedno důležité tajemství! Abyste byli opravdu šťastní, musíte se modlit, hodně a každý den, protože modlitba nás spojuje přímo s Bohem, naplňuje naše srdce světlem a vřelostí a pomáhá nám dělat všechno s důvěrou a pokojem. I Ježíš se stále modlil k Otci. A víte, jak mu říkal? Ve svém jazyce mu jednoduše říkal *Abba*, to znamená *Tati* (srov. Mk 14, 36). I my to tak dělejme! Budeme ho cítit stále nablízku. Sám Ježíš nám to přislíbil, když řekl: "Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich" (Mt 18, 20).

Milé holky a kluci, jistě víte, že se v květnu sejdem v Římě v hojném počtu s vámi, kteří přijedete z celého světa! A tak, abychom se dobře připravili, doporučuji, abychom se modlili stejnými slovy, jaká nás naučil Ježíš – *Otče náš*. Modlete se ho každé ráno a každý večer a pak také v rodině, se svými rodiči, bratry, sestrami a prarodiči. Ale ne jako říkanku, to ne! Myslete přitom na slova, která nás Ježíš učil. Ježíš nás zve, abychom spolu s ním byli hlavními hrdiny toho Světového dne dětí, abychom s ním tvořili nový svět, lidštější, spravedlnější a pokojnější.

On, který se obětoval na kříži, aby nás všechny shromáždil v lásce, on, který zvítězil nad smrtí a smířil nás s Otcem, chce skrze nás pokračovat ve svém díle v církvi. Přemýšlejte o tom, zejména ti z vás, kteří se připravujete na první svatě přijímání.

Drazí, Bůh, který nás odjakživa miluje (srov. Jer 1, 5), na nás shlíží pohledem lásky jako nejlaskavější z tatínků a nejněžnější z maminek. On na nás nikdy nezapomíná (srov. Iz 49, 15) a každý den nás provází a obnovuje svým Svatým Duchem.

Spolu s Pannou Marií A svatým Josefem se modleme:

**Přijď, Duchu Svatý, ukaž nám svou krásu,
která se odráží ve tvářích dětí země.
Přijď, Ježíši, který tvoříš všechno nové,
ty jsi cesta, která nás dovede k Otci,
přijď a zůstavej s námi.
Amen.**

Řím, Sv. Jan v Lateránu 2. března 2024
FRANTIŠEK

Pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji.

Řím 18, 12

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Turecký turista prání koberec z hotelového okna v Tatrách. Jde kolem bača a ptá se: „Co, Aladine, nestartuje?“

Dva maníky na horách zasypala lavina. Najednou ten jeden vidí, jak se k nim blíží ten záchranářský pes bernardýn se soudkem rumu. A tak říká tomu druhému: „Hele, nejlepší přítel člověka.“ „No jo, a nese ho pes.“

Jednou večer se takhle policista postavil naproti jednomu baru a čekal, jestli po zavíračce chytne někoho pro alkohol za volantem. Když začali z baru vycházet lidé, hned si všiml jednoho, který se doslova vypořádával a začal se motat mezi auty. Vyzkoušel klíčky u pěti z nich, než našel svoje. Pak seděl pět minut na předním sedadle ohnutý pod volant a zápasil s klíčky. Tou dobou už všichni ostatní hosté vyšli z baru a odjeli. Když konečně motor naskočil, policista neváhal a vyrazil kupředu. Postavil se před rozjíždějící se auto. Nechal muže vystoupit a fouknout do balonku. A nic! Policista udiveně říká: „Jak je to jen možné?“ Chlápek mu na to odpoví: „No, dneska jsem byl jako volavka určený já.“

Farář skuteční v kostele sbírku na jeho rekonstrukci. Po skončení bohoslužby vyjde s košíkem ven před kostel a peníze z košíku vyhodí nahoru a řekne: „Vem si, Bože, co je tvoje. Já si posbírám zbytek!“

„Otče, dostanu se do nebe, když v závěti vše odkážu vašemu kostelu?“ „No, jistotu ti nedám, ale doporučuji to vyzkoušet.“

Přijde paní do galerie umění a po chvíli si stěžuje galeristovi: „Tomu vy říkáte umění???“ „Galerista s klidem odpoví: „Né, tomu my říkáme zrcadlo!“

Do čtvrti plné katolíků se přistěhoval Žid. Každý pátek je pěkně naštal, protože zatímco oni dlabali rybu, Žid si na zahrádce griloval steaky. Tak se rozhodli, že jej obrátí na svou víru. Nakonec se jim povedlo směsí výhrůžek a proseb jej přesvědčit. Odvedli jej do kostela a tam jej kněz pocákal svěcenou vodou a přitom pravil: „Zrozen Žid, vychován Žid, teď se stává katolíkem.“ Sousedi se zaradovali, že teď je nebudou pronásledovat páteční útrapy nádherných vůní. Ale další pátek se opět přes ploty line vůně grilovaného hovězího masa. Tak vyběhnou, aby Židovi připomněli jeho nový púst, ale co nevidí. Žid stojí na zahradě u grilu, cáká na hovězí vodu a říká: „Zrozeno kráva, vychováno kráva, teď se stává rybou.“

Plzeňák, Brňák, Pražák a Ostravák se sejdou v hospodě. Ostravák si dá Ostravar, Brňák Starobrnno, Pražák Staropramen a Plzeňák kofolu. Ostatní se ho ptají, co to dělá. Plzeňák odpoví: „Když vy si nedáte pivo, tak ani já ne!“

„Moje žena je velmi skromná. Nikdy mě o nic neprosí!“ „Ta moje taky, jen rozkazuje!“

Čerpáno: Vtipyo.cz

S TÍM BURČÁKEM MUSÍME, BRATŘE
CELESTYNE, OKAMŽITĚ PŘESTAT.
TADY ČTU, ŽE MLADÉ VÍNO NEPATŘÍ
DO STARÝCH MNICHŮ!

Klaudia Prokula - žena Piláta z Pontu, místodržitele v Judeji

A zatímco zasedal na soudní stoličce, vzkázala mu jeho žena:

*"Neplet se do věci toho spravedlivého,
neboť mě dnes kvůli němu rozrušil jeden sen."*

Mt 27, 19

Klaudie či Prokulo, nevím vlastně, jak tě mám oslovit, protože o tobě víme jen málo. Pokud bychom se měli spolehnout pouze na novozákonní texty (a to bychom nejspíš měli nejen v tvém případě), museli bychom se omezit na jedinou větu z Matoušova popisu Ježíšova odsouzení. Podle jeho svědectví jsi svému muži poslala dopis se vzkazem, aby Ježíše neodsoudil, protože je nevinný. Nechci spekulovat o důvodech tvého jednání, o onom snu, v němž jsi tolik vytrpěla, o jeho obsahu ani původu. To vše je obestřeno tak velkým tajemstvím, že se neodvažuji nahlížet pod jeho roušku. To, co mě na této události fascinuje, je právě ten vzkaz samotný.

Byla jsi jedinou osobou, která se Ježíše během celého chvatného soudního procesu zastala. Ty jediná ses odvážila zpochybnit jeho vinu, zatímco všichni ostatní usilovali o opak. O tom, že byl proces zmanipulovaný a bezprávný, nemohl pochybovat nikdo ze zúčastněných. Židovští představitelé porušili snad všechny psané i nepsané zvyklosti, jež jindy tolik zdůrazňovali. Neváhali angažovat falešné svědky, sehrát trapnou frašku, ponížít se před nenáviděnou římskou mocí a střídavě pochlebovat či vyhrožovat jejímu představiteli, to vše jen kvůli dosažení odsuzujícího rozsudku. Ani křiklouni v anonymním davu nemohli svá obvinění brát vážně.

Na Ježíšovu obranu nepozvedl hlas ani jediný z jeho učedníků, kterým se tolik věnoval po celou dobu svého působení. Žádný z bezpočtu uzdravených z nemoci těla i ducha, záračně nasycených či napojených. Nikdo z těch, kdo s radostí a nadějí v srdci naslouchali blahoslavenstvím při kázání na hoře. Nikdo z těch, kdo se s Ježíšem denně setkávali, mohli se ho dotýkat, rozmlouvat s ním a zakusit jeho naprostou bezhříšnost. Namísto nich ses ozvala ty, která ses s Ježíšem nesečkala nikdy.

Nevím, zda jsi o něm alespoň slyšela, ať už od svých služebných či dokonce od svého manžela, pro něhož musel znamenat především potenciální problém jako každý židovský prorok. Nevím, jestli se ti svěřoval se svými státnickými problémy, spíše se domnívám, že jsi o ně pranic nestála. Byly plné intrik, pletichaření i krvavého násilí. Jsem přesvědčen, že jsi v onom prostředí trpěla, že sis coby citlivý člověk dobře uvědomovala, jak velká nenávisť tvůj dům obklopuje.

Možná jsi svého muže znala i z jiné stránky, leč svědkové ho líčí jako proradného a arogantního úředníka, zcela neschopného k vykonávání svého úřadu. Sám Ježíšův proces svědčí o jeho pohrdání pravdou, o zbabělosti a alibismu. Těžko mít k takovému člověku úctu; o to větší si ji však zaslouhuješ ty. Nezáleží na tom, že tvůj pokus nevedl k cíli – alespoň k takovému, jaký sis představovala.

Nevím, jaké byly tvé další osudy. Jestli jsi kvůli Ježíši "mnoho vytrpěla" od svého rozmrzelého muže. Jestli jsi ho následovala do vyhnanství, poté co upadl v nemilost u římského císaře, nebo ses stala tajnou křesťankou a nakonec zemřela v pověsti svatosti, jak stojí v apokryfních zápiscích. Není to důležité; podstatná je tvá jediná věta, kterou ses odvážila čelit nespravedlivému obvinění.

Nedosáhla jsi Ježíšova osvobození, ale nemusíš se kvůli tomu trápit. Jak dnes sama dobře víš, Ježíšovo odsouzení vedlo ke konečnému osvobození nás všech, tvého manžela nevyjímaje.

Pavel Obluk Milý Jidáši...
(Dopisy očitým svědkům velikonočního příběhu)

Tradice nemají být svazující;
radost přinášejí jen tehdy, když k nim přistupujeme ve svobodě.

PŘIJMĚTE POZVÁNÍ
*na bohoslužbu
s uvedením do úřadu*
15. arcibiskupa olomouckého
MONS. JOSEFA NUŽÍKA
V SOBOTU 13. DUBNA 2024 V 10.00 HODIN
V KATEDRÁLE SV. VÁCLAVA V OLOMOUCI
OD 14.00 HODIN BUDE U KATEDRÁLY PŘÍLEŽITOST
K BLAHOPŘÁNÍ A SETKÁNÍ S ARCIBISKUPEM
ODPOLEDNÍ PROGRAM
14.00 MODLITBA CHVAL V KOSTELE PANNY MARIE SNĚŽNÉ
15.00 ADORACE S POŽEHNÁNÍM V KOSTELE PANNY MARIE SNĚŽNÉ
16.00 VARHANNÍ KONCERT V KOSTELE SV. MOŘICE

TŘI MARIE

Na úsvitě prvního dne se tři ženy odváží vydat se na cestu k Ježíšovu hrobu (srov. Mk 16,1; Lk 24, 1). "Tu ho všichni opustili a utekli," konstatuje smutně Marek (Mk 14, 50). Prvními svědkyněmi velké noci jsou tedy ženy – to není pro muže zrovna lichotivé. Navzdory těžkému kamení, jímž je hrob uzavřen, chtějí mrtvému Ježíši projevit svůj soucit a lásku. Mrtvého zde však nenaleznou. Hrob je otevřen a – prázdný. Ženy postupně pochopí, že milovaný Ježíš má své definitivní místo u živého Boha. Porozumí slovům anděla: "Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tady, byl vzkříšen" (Lk 24, 5-6).

Bůh stojí na straně toho, kdo se sám stal obětí. Nejvyšší Bůh stojí na straně ponižovaného Ježíše a všech ponižovaných!

Tato přímo neuvěřitelně radostná skutečnost má však pro šťastné ženy ihned také důsledky: "... Jděte a povězte jeho učedníkům, i Petrovi: Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám řekl" (Mk 16, 7). Tuto radostnou zvěst nelze umlčet, je třeba ji rozšířit do celého světa. Z ní církve žije. Hrob nesmí "zarůst trávou".

"Galilea" znamená, že učedníci a ženy se mohou se Zmrtvýchvstalým "setkat" ve svém každodenním životě. A to tím, že přijmou Ježíšův způsob života, jeho slova o Bohu, jeho spásonosný dotek, jeho pozvání ke společnému lámání chleba.

Jestliže si osvojíme tento způsob života, najdeme svoji Galileu i my. Prázdný, otevřený hrob se nám stane obšťastňujícím zdrojem slunce, které znovu a znovu vychází v našem životě. I toto nám chtějí vzkázat odvážné ženy od Ježíšova hrobu.

Viliam Judák Postní a velikonoční zamyšlení

Městská knihovna
Slavičín

Poutní místa našeho regionu a jejich tajemství

- přednáška regionálního historika
PhDr. Aleše Naňáka

Čtvrtek 25. dubna v 18.00 hodin
• sál v 1. podlaží knihovny • vstup volný

Šťastný člověk

Nejsem zrovna typ, který by se na každého na setkání usmíval. Tím víc mě potěší, když se na mě usmívá někdo jiný. Anebo když na něm alespoň vidím, že má radost ze života.

Otrávený číšník, který působí dojemem, že by mi nejraději místo přinesení oběda na stůl vrazil pár facek, je zjev odpudivý. Naproti tomu mladý kuchař s úsměvem a tanečními pohyby připravující těstoviny v občerstvení na pražském Hlavním nádraží podává k dobře uvařenému jídlu i dvojitou porci radosti.

"Na vás je potěšení se dívat," povídám mu. "Však mě to taky tady baví, jinak bych tu nebyl," odpověděl a neměl jsem sebemenší důvod mu nevěřit.

Šťastný člověk, který může dělat to, co ho baví, udělá šťastné další lidi kolem sebe. Bude kreativní, s novými nápady, přitáhne zákazníky. Bude se těšit do práce. Bude pracovat víc, než se po něm chce, a ještě bude za to rád.

V ideálním světě bychom takovými měli být všichni. Ale v ideálním světě nejsme. Z vlastní zkušenosti dosvědčím, že když už si takovou práci najdeme, většinou nevydrží moc dlouho, protože se vždy objeví někdo, kdo udělá vše, aby nás bavit přestala.

Ale co pak? Můžeme bojovat, vydržet a zvítězit. Anebo jít jinam. Ale jedno bychom nikdy neměli – vzdát to. Otrávených číšníků je kolem nás i bez toho pořád víc než roztančených kuchařů.

*Z knihy
Cesta přátelství / Cesta radosti*

Lepší špetka odpočinku než náruč námahy a honba za větrem!

Kazatel 4, 6

Křty

Únor

Nella Blahoňovská

Březen

Jan Richard Štefaník
Anna Fialová

Pohřby

Leden

Milada Matulová, 1949, Slavičín

Jozef Gromský, 1941, Slavičín-Hrádek

Únor

Jozef Dobrotka, 1942, Rudimov

Miloslava Ovčáčková, 1940, Slavičín

Březen

Vlasta Borová, 1932, Slavičín

Marta Čížová, 1943, Slavičín-Hrádek

Ludvík Janáček, 1940, Bohuslavice nad Vláří

František Pospíšil, 1953, Rokytnice

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ – největšího daru, který Kristus svěřil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlaste se nám:**

Křest dětí buď hned po narození, nebo alespoň 1 měsíc před křtem.
**(Křty jsou zpravidla 3. sobotu v měsíci v 11 hodin
nebo po domluvě 3. neděli při mši svaté v 11 hodin)**

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.

(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)

Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.

Svátost nemocných udělujeme po individuální domluvě.

Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00

Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : 739 245 911

Mons.P. Marian Dej (soukromé): 731 919 369

E-mail: faslavicin@ado.cz

Web: www.faslavicin.cz

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

- 23.3. - 29.3. Gbelcová, Goňová, Šebáková,
Fridrichová, Fridrich
- 30.3. - 5.4. Bublanová, Kozubíková, Švachová, Dufková,
Daňhelová, Fojtíková M.
- 6.4. - 12.4. Fojtů A., Manová M., Uberalová M., Borová J.,
Juříková B., Hlavicová M.
- 13.4. - 19.4. Hrádek 1
- 20.4. - 26.4. Hrádek 2
- 27.4. - 3.5. Hnilová, Bothová, Zvoníčková, Kotásková,
Koncerová, Frolová, Vyorálková
- 4.5. - 10.5. Mňáčková, Cvešperová, Hlavicová R.,
Koudelová T., Koudelová E., Argalášová,
- 11.5. - 17.5. Nevšová
- 18.5. - 24.5. Lipová
- 25.5. - 31.5. Divnice
- 1.6. - 7.6. Semerádová J., Hrnčířiková L., Kosečková,
Rašková, Brhelová, Strnadová, Miličková,

Všem, kdo se podílejí na úklidu, upřímně Pán Bůh zaplat'.

Řešení ze strany 7:

Co pro nás znamenají Velikonoce: ...**BUDEME VZKŘÍŠENI I MY.**

Jednotlivá slova: 1. velbloud, 2. deset, 3. tma, 4. amen, 5. Ninive,
6. Ezechiel, 7. lékař, 8. říše,
9. evangelium, 10. mnich, 11. chrám

VÍCE NEŽ TRADICE

Začneme-li mluvit o velikonočních tradicích, vybaví se nám zajíčkové, pestrá vajíčka nebo pár dnů dovolené. Jde však o to, aby se nám nevytratil pravý význam Velikonoc: Bůh vzkřísil Ježíše Krista z mrtvých! Ježíš žije a je nám nablízku. Slyší nás, když se modlíme, utěšuje nás, když mu přinášíme svá trápení, pomáhá nám, když o to prosíme. Tím nejkrásnějším poselstvím Velikonoc je však skutečnost, že smrt už není tou poslední skličující realitou našeho života. Zmrtvýchvstáním Ježíše Krista se stal nový, věčný život skutečností. Kdo Bohu věří, zakouší odpuštění, novou naději a hluboký pokoj. Může také i po životních prohrách znovu vstát, protože dobře ví, že v životě i umírání bude v nejlepších rukou. Ví, že bude prožívat Boží lásku a péči.

**JEŽÍŠ ZASLÍBIL: BUDU S VÁMI PO VŠECHNY DNY,
AŽ DO SKONÁNÍ SVĚTA...**

PRÁVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECÍLIE VE SLAVIČINĚ

NE 7.15 hodin

9.15 hodin

11.00 hodin

PO, ST, PÁ 18.00 hodin

ÚT, ČT, SO 7.00 hodin

viz: www.faslavicin.cz

31.3. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (Jan 20, 1-9)

1.4. Pondělí v oktávu velikonočním (Mt 28, 8-15)

2.4. Úterý v oktávu velikonočním (Jan 20, 11-18)

3.4. Středa v oktávu velikonočním (Lk 24, 13-35)

4.4. Čtvrtek v oktávu velikonočním (Lk 24, 35-48)

5.4. Pátek v oktávu velikonočním (Jan 21, 1-14)

6.4. Sobota v oktávu velikonočním (Mk 16, 9-15)

7.4. **2. neděle velikonoční** (Jan 20, 19-31)

Svátek Božího milosrdenství

8.4. **Slavnost Zvěstování Páně** (Lk 1, 26-38)

10.4. Narozeniny otce Mariana

14.4. **3. neděle velikonoční** (Lk 24, 35-48)

sv. Marie Bernarda Soubirousová

21.4. **4. neděle velikonoční** (Jan 10, 11-18)

23.4. Svátek sv. Vojtěch – biskupa a mučedníka
patrona našeho kostela

24.4. sv. Jiří (Jan 12, 44-50)

25.4. Svátek sv. Marka (Mk 16, 15-20)

28.4. **5. neděle velikonoční** (Jan 15, 1-8)

29.4. Svátek sv. Kateřiny Sienské, patronky Evropy
(Mt 11, 25-30)

1.5. Svátek sv. Josefa Dělníka (Mt 13, 54-58)

3.5. Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů (Jan 14, 6-14)

4.5. sv. Florián (Jan 15, 18-21)

5.5. **6. neděle velikonoční** (Jan 15, 9-17)

6.5. sv. Jan Sarkander (Jan 15, 26 - 16,4a)

8.5. Panna Maria, Prostřednice všech milostí
(Jan 16, 12-15)

12.5. **7. neděle velikonoční** (Jan 17, 11b-19)

13.5. Panna Maria Fatimská (Jan 16, 29-33)

14.5. Svátek sv. Matěje (Jan 15, 9-17)

19.5. **Slavnost Soslání Ducha Svatého**
(Jan 15, 26-27; 16, 12-15)

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 350 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durdáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předšní kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde 19.5.2024 na Slavnost Soslání Ducha Svatého. Uzávěrka bude v neděli 5.5.2024. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článcích jsou otisknuty necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!